

“ACH, IK LIJK WEL GESTOORD.....(een heel verhaal).....”
door Martien de Gier

1. “*Biljarten: wat stelt het nu eigenlijk nog voor?*”, een stuk van mij over de wijze waarop publiciteit in de biljartsport geregeld is (of eigenlijk *niet* geregeld is). Op diverse websites en in Biljart Totaal was het verhaal onverkort te lezen met uiteindelijk.....ja, toch wel **één** hele reactie!

2. Weekend 21-22-23 oktober: twee finales in district Duinstreek t.w. Haarlem (libre klein 3e klasse) en Oegstgeest (3-bnd klein 2e klasse gewest). Bij Denksportcentrum 't Spaerne drie keer langs geweest (ik woon om de hoek). Uit Oegstgeest en via Onder Ons zondags wat info ontvangen. Beide finales hadden één ding gemeen: schandalig weinig belangstelling!

3. Bij mijn club Velsen wordt hard gewerkt aan de eerste editie van de Piet Rijnders Memorial half november. Deelnemersveld na twee maanden lobbyen nog niet rond!

Vragen:

Deze drie voorbeelden roepen bij mij vragen op. Zoals: “*Waar is iedereen?*” en “*Vindt u biljarten nog leuk?*” of “*Geen interesse in uw club- of teamgenoot?*”. En ook: “*Is “IK” inderdaad veel belangrijker dan “WIJ”?*” En als laatste een vraag aan mijzelf: “*Moet ik wel doorgaan met schrijven, bellen, mailen, club besturen, arbitreren, organiseren, zelf nauwelijks biljarten, kortom: blijven trekken aan een dood paard?*”

Biljarten, sfeer, gezelligheid:

Dat begint bij U. Een te groot deel van district Duinstreek doet niets, ziet niets, wil niets en heeft geen enkele interesse in wat dan ook. “**IK**” dus; niet “**WIJ**”. Ook buiten Duinstreek komt dat voor, alhoewel er in traditioneel sterke biljartgemeenschappen als het zuiden en oosten van ons land en ook West-Friesland gelukkig een andere wind waait (maar hoe lang nog?)

Dingen die niet deugen:

Kom er bij mij niet mee aan! U krijgt als wedervraag: “En wat doet u er dan aan?” En dan wordt het ineens oorverdovend stil. Libristen klagen al jaren over een gebrek aan toernooien. Nou, start dan een toernooi op! Maar ga niet lopen zeiken (*sorry, maar het moet even*) dat “*die kadrissen en zo van toernooi naar toernooi lopen*”. Dat komt omdat die groep initiatieven heeft genomen, clubs en lokaalhouder heeft gemobiliseerd, **over** de grens van het district kijkt en met vallen en opstaan de boel in gang heeft gezet. Nu bijvoorbeeld is Ronald Filippo met het idee gekomen om de competitiepauze op te vullen met een kaderontmoeting met teams uit verschillende poules. Drie of vier teams, onderling regelen, lokaal bespreken en gaan met die banaan. En dat kunt u toch ook?

Ideeën, initiatieven:

Koesteren en niet bij voorbaat afschieten! Ik heb –om dit laatste te accentueren- twee keer voorgesteld het Dameskampioenschap Libre District Duinstreek (alle klassen) op de kalender te zetten. Je doet het met kaderbreed, waarom dan niet met librebreed dames? Nooit meer iets van gehoord!

Betrokkenheid kasteleins:

Is stukken minder! Vind ik niet zo gek hoor als ze open moeten voor een finale met drie man publiek. Zij zijn huiverig geworden om zelf toernooien op te zetten om de doodeenvoudige reden dat het commercieel gezien geen zin meer heeft.

Koetshuis rond de Kerst en zo was jaren geleden een feest! Ga maar eens een babbeltje maken met uitbater Koos Schilder; hij doet je de schellen van de ogen vallen.

Ledental:

Een goed jaar geleden heb ik binnen mijn club eens geroepen dat “over 15 tot 20 jaar Velsen niet meer bestaat”. Zwart/wit, ik weet het. Werd mij niet in dank afgenomen (ik begrijp het sentiment), maar reken nu eens even mee: gemiddelde leeftijd is **66**. Tel er dus 15 jaar bij en driekwart is niet meer onder ons. Geen respectloosheid van mijn kant -kan er zelf bijzitten-gewoon keiharde realiteit. En moet die club dan een eigen exploitatie overeind houden met 15 leden? Absoluut onmogelijk. Kan Niet. Gaat Niet. Lukt Niet.

En toch ben ik voorzitter geworden. En toch adverteer ik voor leden. En kun je driebanden bij Velsen. En steun ik het initiatief tot uitwisseling met andere, niet KNBB- biljarters. En probeer ik adverteerders/sponsors te interesseren. En ben ik dagelijks met die club bezig. En is het resultaat nagenoeg nihil, en.....ach, ik lijk wel gestoord. De moed zakt zelfs deze biljartfanaat steeds vaker in de schoenen. Het lopende seizoen moet bewijzen of ik in ieder geval *binnen* Velsen de nog aanwezige gemeenschapszin overeind kan houden. Daar reken ik mijzelf op af.

Rest:

Voor de rest van het district is het aan u, uw club. Kijk eens verder dan één keer per week die *drie ballen in de war gooien*. Kijk eens verder dan de muren van uw lokaliteit. Vraag uzelf eens af hoe het verder moet, bezoek een finale of toernooi met clubleden of gewoon omdat het leuk is. Hebt u ideeën, kom er dan mee. Stap naar uw bestuur of het districtsbestuur. Nee, nog beter: start op eigen initiatief iets op en kijk in uw omgeving of u mensen kunt mobiliseren voor het aloude, maar niet minder mooie biljartspel.

Maar **doe** in hemelsnaam iets! Want Duinstreek: U bevindt zich op een hellend vlak en met krassende en piepende nagels glijdt u samen met de georganiseerde biljartsport langzaam maar zeker de afgrond in.

Slot:

U merkt dat ik niet “wegloop” met hetgeen gebeurt (of liever *niet* gebeurt) in ons district. Toch heb ik enorm veel respect en bewondering voor dat kleine deel dat wel zijn stinkende best doet, districtbestuur voorop! De mensen achter de wederopbouw van Onder Ons, de promotie bij/van BCO-Oegstgeest, ieder bestuurslid, arbiter, barman- en vrouw, kastelein. Kortom, dat kleine ploegje dat ons draaiende houdt. En misschien dat daarin wel mijn motivatie ligt om het –althans voorlopig- nog even vol te houden. Gewoon om erbij te horen! Gewoon om in ieder geval mijzelf achteraf geen verwijt te hoeven maken. Gewoon, omdat het zo hoort.